

تاثیر استفاده از کمپلکس کنسانتره ریز جلبکی بر فاکتورهای رشد و درصد زنده مانی ماهی قزل آلائی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

معصومه علیپور، حمید دنیایی داریان، حمیده کردی

چکیده

تحقیقات نشان داده است جلبک های خشک شده به عنوان مکمل غذایی در آبی پروری باعث افزایش رشد، کارایی غذا و کیفیت بیوشیمیایی لاشه در آبزیان مختلف می شوند. بنابراین در این تحقیق تاثیر استفاده از کمپلکس کنسانتره ریز جلبکی شامل اسپرولینا پلاتنسیس و سندسموس آکامیناتوس بر فاکتورهای رشد و درصد زنده مانی ماهی قزل آلائی رنگین کمان مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور ماهی ها پس از زیست سنجی با میانگین وزن $12/94 \pm 0/35$ گرم (میانگین $\pm$ انحراف معیار) به صورت تصادفی در 12 تانک 200 لیتری (30 عدد در هر تانک) ریخته شدند و با رژیم های غذایی مختلف (T_0 و T_3 ، T_2 ، T_1) به مدت هشت هفته تغذیه گردیدند. با توجه به نتایج، بهترین فاکتورهای رشد به طور معنی داری در تیماری که میزان اسپرولینا پلاتنسیس بیشتری در جیره دریافت کرده بود بدست آمد.

کلمات کلیدی: کمپلکس کنسانتره ریز جلبکی، رشد، زنده مانی، قزل آلائی رنگین کمان

مواد و روش

این تحقیق در شرکت ریز جلبکی پارسیان واقع در مجتمع نیمه صنعتی پارک علم و فناوری گیلان در سال 95 انجام شد. ماهی قزل آلائی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) از بخش خصوصی خریداری گردید.

قبل از شروع آزمایش بچه ماهی ها به مدت 21 روز با محیط آداپته شدند. سپس ماهی ها پس از زیست سنجی با میانگین وزن $12/94 \pm 0/35$ گرم (میانگین $\pm$ انحراف معیار) به صورت تصادفی در 12 تانک 200 لیتری (30 عدد در هر تانک) ریخته شدند و با رژیم های غذایی مختلف، حاوی 10 گرم بر گیلوگرم پودر ریز جلبک (2/5 گرم سندسموس آکامیناتوس و 7/5 گرم اسپرولینا پلاتنسیس (T_1))، 5 گرم سندسموس آکامیناتوس و 5 گرم اسپرولینا پلاتنسیس (T_2))، (7/5 گرم سندسموس آکامیناتوس و 2/5 گرم اسپرولینا پلاتنسیس (T_3)) و تیمار شاهد بدون ریز جلبک (T_0) به مدت هشت هفته تغذیه گردیدند. برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. ماهی ها دوبار در روز به میزان 5 درصد وزن بدن در ماه اول و 3 درصد وزن بدن در ماه دوم تغذیه شدند. زیست سنجی برای بررسی وزن بدن هر 14 روز یکبار صورت گرفت. تعویض آب به وسیله سیفون کردن به صورت روزانه انجام شد. همچنین کیفیت آب در طی مدت تحقیق به صورت روزانه بررسی گردید. پی اچ آب به طور میانگین $7/99 \pm 0/2$ و دمای آب $16/71 \pm 1/35$ درجه سانتیگراد بود.

برای بررسی رشد ماهیان و مقایسه بین تیمارها از شاخص های رشد شامل درصد زنده مانی، درصد افزایش وزن بدن (PWG)، ضریب تبدیل غذایی (FCR)، ضریب رشد ویژه (SGR) و میزان افزایش وزن بدن (WG) استفاده شد (Tacon, 1990).

جدول 1: فرمول جیره غذایی

میزان در جیره (%)	ترکیبات مغذی	ردیف
45	پروتئین خام	1
14	چربی خام	2
7/5	رطوبت	3
5	خاکستر	4
24	کربوهیدرات	5
1/5	فیبر	6
4710	انرژی خام (kcal/kg)	7

جدول 2: آنالیز جیره پایه مورد نیاز

میزان در جیره %	ترکیبات	ردیف
2.5	ژلاتین	1
9	نشاسته	2
7.84	آرد گندم	3
3	آرد ذرت	4
48	پودر ماهی	5
12.29	پودر سویا	6
2.4778	سلولز	7
9.85	روغن ماهی	8
0.02	ویتامین C	9
0.5	کولین کلراید	10
1.5	متیونین	11
1.5	لیزین	12
1.5	مخلوط ویتامینی	13
0.0222	مخلوط معدنی	14

جهت آماده سازی تیمارها جلبک‌ها در 50 میلی لیتر سرم فیزیولوژی (برای هر یک کیلوگرم غذا) معلق شده و سپس رو کل غذا به طور کامل اسپری و در دمای 35 درجه سانتیگراد در آون خشک گردید. طرح کلی این تحقیق طرح کاملاً تصادفی بود. جهت آزمون تاثیر مقادیر مختلف ریزجلبک‌ها بر رشد و ماندگاری بچه ماهی‌ها از آنالیز واریانس یک طرفه و جهت تعیین اختلاف معنی دار بین تیمارها از آزمون دانکن استفاده شد. تمامی آنالیزهای آماری با استفاده از برنامه نرم افزاری SPSS 17 و برنامه Excel 2010 مورد ارزیابی قرار گرفت. وجود یا عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح 5٪ مشخص شد.

بحث و نتیجه گیری

همایش ملی تغذیه آبزیان با غذای زنده

National Conference on Nutrition and Live Food for Aquaculture

با توجه به نتایج بدست آمده در این تحقیق (جدول 3) بهترین فاکتورهای رشد به طور معنی داری در تیماری که میزان اسپیرولینا پلاتنسیس بیشتری در جیره دریافت کرده بود (T_1)، بدست آمد. میزان افزایش وزن (WG) و درصد بازماندگی بین تیمارهای مختلف اختلاف معنی داری نداشت ($p>0.05$). درصد افزایش وزن بدن در تیمار T_1 به طور معنی داری بیشتر از تیمار شاهد (T_0) و تیمار T_3 بود ($p<0.05$). ضریب تبدیل غذایی (FCR) نیز در تیمارهای حاوی ریز جلبکها به طور معنی داری کمتر از تیمار شاهد بود ($P<0.05$). همچنین ضریب رشد ویژه نیز در تیمار T_1 به طور معنی داری بالاتر از تیمار شاهد بود ($P<0.05$) اما با تیمار T_2 و T_3 این اختلاف معنی دار نبود ($P>0.05$).

جدول 3: تاثیر مقادیر مختلف اسپیرولینا پلاتنسیس و سندسموس آکامیناتوس در کمپلکس ریز جلبکی بر فاکتورهای رشد و بازماندگی (میانگین $\pm$ انحراف معیار)

عوامل رشد	T_0	T_1	T_2	T_3
WG	38.97 $\pm$ 3.92	44.05 $\pm$ 4.59	39.33 $\pm$ 3.09	38.85 $\pm$ 0.44
PWG	299.05 $\pm$ 24.35 ^b	377.44 $\pm$ 30.38 ^a	335.96 $\pm$ 29.56 ^{ab}	327.52 $\pm$ 3.90 ^b
FCR	0.96 $\pm$ 0.09 ^b	0.71 $\pm$ 0.05 ^a	0.81 $\pm$ 0.06 ^a	0.77 $\pm$ 0.01 ^a
SGR	3.07 $\pm$ 0.14 ^b	3.47 $\pm$ 0.14 ^a	3.27 $\pm$ 0.15 ^{ab}	3.23 $\pm$ 0.02 ^{ab}
درصد بازماندگی	100.00 $\pm$ 0.00	100.00 $\pm$ 0.00	100.00 $\pm$ 0.00	100.00 $\pm$ 0.00

حروف مختلف نشان دهنده اختلاف معنی دار در هر ردیف می باشد ($p<0.05$).

این نتایج با نتایج محققین دیگر از جمله Hanel و همکاران (2007) روی لارو میگوی وانامی، Jaime-Ceballos و همکاران (2006) روی میگوی سفید، همچنین Jun و همکاران در سال 2008 روی کپور معمولی و تیلایپای نیل و Teimouri و همکاران در سال 2013 روی قزل آلی رنگین کمان مطابقت دارد. در این مطالعات همسو با این تحقیق اسپیرولینا پلاتنسیس در جیره اثرات مثبتی بر فاکتورهای رشد داشت بطوریکه در این تحقیق نیز با بالا رفتن میزان اسپیرولینا پلاتنسیس نسبت به سندسموس آکامیناتوس فاکتورهای رشد بهبود یافت. در نتیجه بطور کلی می توان بیان کرد حضور این دو گونه در جیره اثرات مثبتی بر فاکتورهای رشد ماهی قزل آلی رنگین کمان داشت اما اثرات اسپیرولینا پلاتنسیس چشمگیرتر بود.

منابع

1. Hanel, H., Broekman, D., De Graaf, S., Schnack, D., 2007. . Partial replacement of fishmeal by lyophilized powder of the microalgae *Spirulina platensis* in pacific white shrimp diets. *The Open Marine Biology Journal*, 5:1-10
2. Jaime-Ceballos, B., Hernandez-Llamas, A., Garcia, T., L., P.-J., Villareal, H., 2006. Substitution of *Chaetoceros mulleri* by *Spirulina platensis* meal in diets for *Litopenaeus schmitti* larvae. *Aquaculture*, 266, 215-220.
3. Jun L., Hiroo, S., Toshio, T., 2008. Development of models of threshold and efficient algal densities for larval and juvenile tilapia *Oreochromis niloticus* on raw *Spirulina* Faculty of Marine Science. *Aquaculture*, 285, 249-254.
4. Tacon, A.G.J. 1990. Standard methods for the fingerlings channel catfish. *Journal of the World nutrition and feeding of farmed fish and shrimp*. Aquaculture Society, pp: 24. Washington DC, Argent Laboratories Press, pp: 454.

5. Teimouri, M., Keramat, A.A. and Yeganeh, S. 2013. The effects of *Spirulina platensis* meal as a feed supplement on growth performance and pigmentation of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) Aquaculture, 396-399: 14-19.